

Tóth Péter
Állj az őrhelyedre!
1Sam22.1-5

1Sám. 22,1

Elment azért onnan Dávid, és az Adullám-barlangba menekült. Amikor meghallották testvérei és apjának egész rokonsága, elmentek hozzá.

Isten megmentette Dávidot valami rosszabbtól, de Dávid ezt ekkor nem tudja. Isten ajtót nyitott Dávid előtt az azonnali menekülésre azzal, hogy a gádiak felismerték, és bolondnak tettehette magát.

Elment azért onnan Dávid, és az Adullám-barlangba menekült.

A név jelentése pihenőhely, menedékhely. Júda hegyvidékén, Betlehemtől DNY-ra mintegy 20 km-re fekszik. Amikor Júda elvált testvéreitől, egy adullámi emberhez csatlakozott, és ezen a vidéken vette feleségül egy kánaáni ember leányát (1Móz 38,1).

Gát-Betlehem-Adullám körülbelül egyenlő oldalú háromszöget alkot, tehát kb. 20 km menekülés végén jut ide Dávid abból a zsákutcából, ahol Gátban találta magát. Egyedül érkezik. Űzött vad, ez a szó jut eszembe. Mégis, érzi, hogy valami rosszabbat került el azzal, hogy el tudott még menekülni Gátból. Amint magához tér, lenyugszik kissé, felfogja helyzetét így kezd imádkozni Dávid a magányában:

Hangosan kiáltok az ÚRhoz, hangosan könyörgök az ÚRhoz. Kiöntöm előtte panaszomat, elmondom neki nyomorúságomat. Amikor elcsügged a lelkem, te akkor is ismered utamat. Tört vetettek nekem az ösvényen, amelyen járok. Tekints jobb kezem felé, és lásd meg, hogy senki sem akar észrevenni! Elveszett minden menedékem, senki sem törődik velem.

Hozzád kiáltok, URam, és ezt mondom: Te vagy oltalmam, te vagy osztályrészem az élők földjén. Figyelj esedezéseimre, mert igen nyomorult vagyok! Ments meg üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálam! Hozz ki engem a börtönből, hogy magasztalhassam nevedet! Körém sereglenek majd az igazak, amikor jót teszel velem. (Zsolt. 142)

Körém sereglenek majd az igazak – prófétálja hitben Dávid, és talán alighogy áment mond és felnéz, egy ismerőst pillant meg. Egyik testvére áll a barlang bejárata előtt, kezében egy darab kenyér. *Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik* – mondja a példabeszéd. Dávid testvéreit eddig nem erről az oldalukról ismertük, de egyikük itt most így mutatkozik be. Kenyeret hoz az éhezőnek. Ez az *igaz* viselkedés. Ez a *Krisztushoz illeszkedő* viselkedés.

Aztán egyre többen jönnek. Többi testvére, és apjának egész rokonsága gondolta úgy, hogy Dávid mellett nagyobb biztonságban van, mint a lakóhelyén. Valószínűleg tartottak attól, hogy Saul, ha Dávid megölésében nem élheti ki a

frusztrációját, előbb-utóbb a családjához fog nyúlni. Ez egyébként stratégiai irány minden üldözési folyamatban. A menekülő emberen biztonsági rés, ha a szeretteit hátrahagyja, mert azokkal zsarolhatóvá válik.

És azt tapasztalom, hogy a sátán is tudja ezt. Ha előre megyünk Jézus után, a családtagjainkat meg hátrahagyjuk, az biztonsági rés a hitünk pajzsán, és biztonsági rés a szolgáló életünkön. Pál tanácsa, hogy táguló sugarú körben gondoskodjunk. Legyen gondod először magadra, azután a nyájra. Legyen gondod a feleségedre, azután a távolabbi rokonaidra és ha még azután is marad hely a válladon, akkor másokra. Csak annyira lépj ki, amennyire még követhető vagy azoknak, akiket magad mellett tudni neked magadnak is biztonságot jelent.

Talán ezért is óv Pál a felemás igától. Mert ilyen igában Istent szolgálni nyugodtan, örömmel, ezt ő lehetetlennek látja. Emberi erőlködés persze lehet, de gyors kiegészés követheti az ilyet.

Aztán Dávidhoz menekült mindenféle elnyomott, eladósodott és elkeseredett ember, ő pedig a vezérükké lett.

Nos, úgy látom, ez az a talaj, amely szilárd Dávid lába alatt. Nem az ellenséghez menekülés Saul elől, hanem a barlang, ahol egyébként megtalálják azok, akiknek az élén Dávid a helyére állhat. Arra a helyre, amelyre Isten fölkenete.

Onnan a móábi Micpébe ment Dávid, és ezt mondta Móáb királyának: Hadd jöjjön közétek apám és anyám, amíg meg nem tudom, hogy mit akar tenni velem az Isten. 1Sám. 22,3

Ne felejtsük el, hogy Ruth, Dávid dédanyja moábita volt. Dávid itt Izraelen kívüli rokonokra bízta a családját, amíg, ahogy mondja, *meg nem tudom, hogy mit akar tenni velem az Isten.*

Egészen biztos, hogy ez Dávid helye, hiszen visszatért ahhoz, hogy Istenre figyel. Mit akarsz, Uram, hogy cselekedjek? – teszi fel a kérdést, miután a fizikai síkon elrendezte, amit tudott, hogy tudjon osztatlan figyelemmel felfelé tekinteni.

Őrhelyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek, várva, hogy mit szól hozzám és mit felel panaszomra. Az ÚR szólt is... Hab. 2,1-2a

Habakuk próféta is megtalálta azt a szellemi helyet, ahol hallhatja Isten szavát. Ez a hely engedelmesség az igének. Ez a hely láthatóság. Ez a hely tanácsolhatóság. Ez a hely éberség a fizikai történések felé, és imádság, azaz halló fülek Isten felé is.

Amikor véget ért a szolgálatom a tatabányai körzetben, több tanácsadóm is kérdezte, most mihez kezdesz? Nem tekintették alternatívának, hogy visszamenjek Budára. Pedig Buda a kiküldő gyülekezetem. Buda az a gyülekezet, amely 2006-ban kimondta, hogy Tóth Pétert az ismert megtérése előtti válása ellenére is alkalmasnak

látja lelkipásztori szolgálatra. A vezetői talán másként, ezzel számoljanak el ők, de a *gyülekezet*, mely e véleményét Isten vezetésének fogadta, ma is így tekint. Pál pedig minden misszióútja végén visszament Antiókiába, a kiküldő gyülekezetébe beszámolni és megpihenni. Így vettem az Igéből, hogy Buda az én bástyám, az a hely, ahova Isten a nekem szóló hívást címezheti. És Dicsőség Neki, meg is talált a hívás, a Galgautai testvérek hívása.

Szeretnéd, hogy vezetett legyen az életed? Hogy amikor majd visszanézel, ne helyben toporgó szappanoperát, hanem egy következetes vonalat láss, amely valahonnan valahova vezet? Akkor rendezd el a vízszintes dolgaidat, hogy tudj felfelé figyelni.

Állj az őrhelyedre!

2010-08-26